

[Aksel Møller.]

er stort set tilfredsstillende. Mit Parti havde i og for sig ønsket, at man skulde tage et Skridt videre end det, der nu har vist sig Mulighed for at tage. Vi har ment, at man allerede nu skulde tilkendegive et Ønske om, at et fremtidigt Statsoverskud blev bundet til Afskrivning direkte paa Reguleringskontoen, altsaa overført fra Statskassen til Nationalbankens Kasse og afskrevet paa Reguleringskontoen dér i Stedet for, som det er foreslaaet ved Finanslovsforslaget for 1947—48, at Afskrivningen skal finde Sted paa Aktivposter hensat til særlig Afskrivning, det vil altsaa sige, at et eventuelt Overskud i Statsregnskabet skal komme Statens Likviditet til gode i Forhold til tidligere Tid. Det har ikke været muligt at vinde Interesse for vor Tanke. Ængstelsen for at lægge Planer om, i hvilket Tempo vi skal nedbringe Reguleringskontoen, synes at have været saa stor, ja, har ganske utvivlsomt været saa stor, at det ikke har været muligt at vinde Gehør for den Betragtning, at ethvert Overskud ud over, hvad en rimelig Statshusholdning kræver, i den kommende Tid maa gaa til Sanering over Reguleringskontoen. Og naar man ikke kan faa den, man elsker, maa man jo elske den, man faar! Derfor kan vi udtrykke vor Tilfredshed med, at man dog ved Ændringsforslaget til § 2 har stipuleret et relativt stort Beløb af de Midler, der staar paa Statens Særkonto i Nationalbanken, nemlig 500 Mill. Kr., til Afskrivning paa Reguleringskontoen.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer for de af et Flertal stillede Ændringsforslag og for Lovforslagets endelige Vedtagelse ved tredje Behandling.

Svend Nielsen: Mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede, hvorfor jeg paa det kommunistiske Partis Vegne skal fremsætte et Par Bemærkninger her ved anden Behandling af dette Lovforslag.

Den Udvalgsbehandling, Lovforslaget nu er undergaaet, har jo ikke paa nogen Maade ændret den principielle Linie, som oprindeligt var nedfældet i Lovforslaget. Efter vor Formening er den Argumentation, den højtærede Finansminister har fremført for Gennemførelsen af disse Nedskrivninger paa Reguleringskontoen i Nationalbanken, ikke saa tungtvejende, at den kan anerkendes. Vi har ved flere Lejligheder gjort vor Opfattelse af denne Sag gældende, og denne Opfattelse gaar jo i al Korthed ud

paa, at vi mener, det vil være rigtigt at oprette en særlig Konto i Nationalbanken, hvor Staten kan indsætte de Midler, der her er Tale om. Naar vi har indtaget dette Standpunkt, er det, fordi Situationen paa mange Omraader langtfra er afklaret. Vi befinder os stadig væk i en Efterkrigstidsperiode, og ingen er fuldt ud vidende om, ej heller den højtærede Finansminister, hvad den nærmeste Fremtid bærer i sit Skød af Rystelser paa den ene og den anden Façon. Derfor har vi gjort gældende, at vi vilde finde det rimeligt, at man indsatte disse Midler paa en særlig Konto, saaledes at man kunde disponere over dem, ogsaa til Gennemførelse af visse erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, som det jo meget vel kan blive nødvendigt at gennemføre, hvis vi bliver udsat for Kriser af den ene eller anden Art.

Udvalgets ærede Ordfører gjorde ved Forelæggelsen af Udvalgets Indstilling den Opfattelse gældende, at det kommunistiske Parti stillede sig paa det Standpunkt, at Partiet ikke under nogen Omstændigheder ønskede at gaa med til en Nedskrivning af Reguleringskontoen. Det er jo ikke helt rigtigt. Vort Parti har ogsaa i den Betænkning, som Partiet har afgivet, gjort opmærksom paa, at vi til enhver Tid vil gaa ind for at nedskrive Reguleringskontoen, men vi har, som sagt, ment, at det, som Situationen ligger, var mere formaalstjenligt for Staten at have disse Midler, der her er Tale om, indsat paa en Særkonto, saa man ud fra, hvad man fandt formaalstjenligt, anvendte Midlerne dels om nødvendigt til Imødegaaelse af opstaaede Kriser, som jeg kort har været inde paa, herunder naturligvis Igangsættelse af offentlige Arbejder m. m., og dels til Afskrivning paa Reguleringskontoen. Vi maa især beklage, at man ved at gennemføre saadanne Lovforanstaltninger som dem, her er Tale om, berøver Rigsdagen og ogsaa kommende Finansministre Handlefriheden derved, at man i Forvejen har baandlagt saa store Midler, som der her er Tale om, og ikke mindst maa vi beklage, at man ved at gennemføre dette Lovforslag anvender Provenuet af de kortfristede Laan til Afskrivning paa Reguleringskontoen. Det vil jo i Virkeligheden sige, at naar Laangivere og Obligationsejere skal have tilbagebetalt deres Penge, skal de fremskaffes enten gennem Optagelse af Laan eller ved, at der udskrives nye Skatter. Derudover er vi af den Opfattelse, at det, der faktisk burde gøres, var, at man hvert Aar gav Rigsdagen